

เจ้าพ่ออีกคนหนึ่ง พ่อบักวิทย์ บักวิทย์นี้เป็นหลานอาจารย์ไสว อาจารย์ไสวนี้มีแม่คนหนึ่งแล้วก็น้องสาวคนหนึ่ง
ไอ้ น้องสาวบ่าบ่อนี้ก็ไปเที่ยวหาแต่ลูกมาให้หลวงลุงเลี้ยง มีผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้ชายคนหนึ่ง
หลวงลุงก็อยากจะให้หลานมีการเรียนการศึกษา จูงมือไปที่อุบลฯ จะไปฝากโยมอุปถัมภ์ปฐากให้ช่วย ก็ไม่มีใครรับ
ก็เลยเอาไปให้หลวงพ่อ หลวงพ่อก็รับอุปการะให้เรียน ตั้งแต่ ม.๑ ถึง ม.๖ จบ ม.๖ แล้วให้ เรียน ม.๗ ต่อ ตอนนั้นมันมี
ม.๗ ม.๘ มันบอกว่า “โอย! สู้ไม่ไหวแล้ว หลวงพ่อ เอาแค่ ม.๖ นี้ก็พอแล้ว” “แล้วแกจะไปยังไง”
“ผมจะสมัครเป็นครูโรงเรียนราษฎร์ แล้วจะไปสอบวุฒิครูเอา” สมัยนั้นเขายังมีสอบ ป.ม. กันอยู่
มันก็เรียนต่อ สอบเทียบก็ได้ ป.ม. จบ ป.ม. ไปเป็นครูอยู่ที่นครปฐม ภายหลังมารับราชการครู

สมัยที่มันเป็นเด็ก หลวงลุงจูงมือไปหาพ่อ ไปบอกว่าเป็นลูกเป็นเต้า
มันไล่หลวงลุงลงจากบ้าน อยู่มาภายหลัง มันเป็นอัมพาตแล้วก็ไม่หาย

เสร็จแล้วก็ต้องออกจากงาน เงินบำเหน็จที่ได้มาก็ไม่เท่าไร
ผลสุดท้ายครอบครัวก็ไม่มีใครช่วยหารายได้ ให้เขาหามใส่สามล้อไปหามัน ไปขอให้มันเลี้ยง
ไปรับสารภาพผิด มันก็รับว่าเป็นพ่อ แต่มันบอกว่า “ผมยังมีพ่ออุปการะผมอีกคนหนึ่ง
ให้ผมไปถามพ่อผมคนนั้นก่อน ถ้าท่านอนุญาตให้เลี้ยง ผมก็จะเลี้ยง”

มันก็นั่งรถมา ตอนนี้หลวงพ่อกุมาอยู่โคราชแล้ว มันมาบอก

“พ่อเขารับสารภาพผิดแล้ว เวลานี้เขาเป็นอัมพาตช่วยตัวเองไม่ได้ เขามาขอให้ผมเลี้ยง
หลวงพ่อกุมาว่าจะอย่างไร” “อ้าว! ก็ดีแล้วนี่ ก่อนตายเขารู้สึกว่าเขามีความผิด เขารับสารภาพผิดแล้ว
ก็รับเลี้ยงเขาเถอะ”

มันก็เลี้ยงจนตายคามือ
